

Răsbunarea

Cu zîmbetele tale de copil,
Imi re'nflorești toți crinii din grădină ;
Prin noaptea mea tu treci ca o lumină ;
Prin toamna mea, ca un fior de-April.

Mi-e visul plin de farmecul subtil
Ce'n preajma ta tristeța mi-o 'nsenină ;
Mi-e toată inima de tine plină,
Iar gîndul meu îți este sclav umil.

Așa pe 'nvingătorul din Nemeia,
S'a răsbunat un alt felin : Femeia...
Și l-a ținut sub jug pîn' l-a răpus.

Dar cine-ar vrea să scape de-o robie
Cu mult mai dragă lui și mai presus
De orișicare altă 'mpărăție ?...

Mihai Codreanu